Dokumentarac Debitantski film Antona Papića "Bio jednom jedan čvor"

Opustjeli kolodvor - insert iz filma

Kroz kolodvor Vinkovci 1969. prošlo je 18 milijuna putnika

Na za brojne generacije putnika mitskom kolodvoru čuli su se gotovo svi svjetski jezici

Više nego putnika danas je na kolodvoru radnika koji uređuju perone i postavljaju nadstrešnice

Roberta MESIĆ

VINKOVCI - Debitantski dokumentarni film mladog vinkovačkog redatelja Antona Papića "Bio jednom jedan čvor" o vinkovačkom željezničkom čvorištu, premijerno je prikazan u vinkovačkom Centru znanja u sklopu Filmskih projekcija utorkom Udruge ljubitelja filma Radio iz Vinkovaca. Riječ je o jedinosatnom filmu snimljenom prošle godine na vinkovačkom željezničkom kolodvoru, u kojem je mladi Anton Papić sažeo sudbine petnaestak putnika, sadašnjih protagonista te željezničara vinkovačkog željezničkog čvorišta, a kroz koje autor progovara i o samom čvorištu.

- Film "Bio jednom jedan čvor" posvetu je filma "Čvor", koji je naš poznati redatelj Krsto Papić snimio 1969. godine, na vinkovačkom željezničkom kolodvoru i koji je, dodule ne u 60 nego samo 11 minuta, na briljantan način oslikao sudbine tadašnjih putnika kojima je vinkovački kolodvor bio dolaznom ili odlaznom postajom - kazao je Anton Papić.

Kako bi uspješno povukli filmsku paralelu, gledateljima su prikazana oba filma, no i sam Anton Papić naglasio je da se nakon više od 40 godina otkako je Krsto Papić snimio "Čvor", mnogo toga nije promijenilo na vinkovačkom željezničkom čvorištu, osim što je mnogo manje vlakova koji njime prolaze.

- Godine 1969. kroz vinkovački je kolodvor prošlo 18 milijuna putnika, bilo je to veliko željezničko čvorište, jedno od najvećih u jugoistočnoj Europi. Mogli su se tu čuti svi svjetski jezici. Danas je pak vinkovački kolodvor prazan - istaknuo je Pavo Boštićević, umirovljeni željezničar, koji je uz bricu Ivana Čoku, poznatog također s vinkovačkog kolodvora, jedan od glavnih protagonista u Antonovom uratku.

Utanač tome, ako bi se secirala sudbina vinkovačkog čvora koji dijeli sudbinu s gradom - a ona je ovog trenutka takva da se u Vinkovce rijetko tko vraća, a sve više ljudi odavde odlazi - i autor i njegovi likovi nadaju se boljoj budućnosti.

3.000 željezničara

- Na kraju da vam kažem par riječi o nama željezničarima, kojih je nekad bilo i 3.000 u Vinkovcima. Drago mi je što je i naš gradonačelnik "željezničko" dijete, a posebno mi je drago što je i naš papa Franjo sin argentinskog željezničara - naglasio je Pavo Boštićević.

Sada su u Vinkovcima ostali samo dvojica željezničara koji su u mirovinu otišli prije dvanaest godina, a u Zagrebu, onda će se putnici početi vraćati vinkovačkom čvoru - optimističan je Pavo. Dodajmo za kraj kako je premijera izazvala veliko zanimanje brojnih Vinkovčana pa su iste večeri održane dvije projekcije. Zanimljivi monolozi i priče željezničara moći će se ponovno uz projekciju dokumentarnih filmova čuti 31. siječnja u Hrvatskom željezničkom muzeju na željezničkom kolodvoru Vinkovci, u okviru Noći muzeja.

Anton Papić, pak, najavio je kako mu je idući filmski izazov snimanje omnibusa o Vinkovcima. ■

Mjesečno drugim državama sa zapada na istok Europe vozi

800

vlakova - možda bi se dio njih mogao uputiti na kraći put, 10. koridor

Sljeva: Ivan Čoko, Tomislav Stepić, Pavo Boštićević, Anton Papić, Tono Šarić

INFORMACIJE IZ CIJELE "JUGE"

- Svakodnevno su iz svih čvorišta k nama dolazili i strojovođe, vlakovođe i kočničari - iz cijele "Juge" imali smo informacije. Morao si poznavati duh tih ljudi, njihove običaje i shvaćanje života, a i naši Vinkovčani su odlazili svuda. Dobro je poznata anegdota kad su vinkovački željezničari jednom došli u Beograd, a kondukter je jako boljela glava pa mu vlakovođa kaže da ode do obližnje ljekarne i kupi Plivadon. "Molim vas jedan Plivadon", zatraži kondukter, na što će mu ljekarnik da oni "ne drže Plivine proizvode". "Pa čije imate?" upita kondukter. "Imamo Krkine", odgovori ljekarnik. "Pa daj onda jedan Krkadol", kaže na to kondukter. Eto to smo dugo prepričavali - kroz smijeh je ispričao Boštićević.